

תקציר של המאמר:

Engaged or Excluded: LGBTQ Youth's Participation in School Sports and Their Relationship to Psychological Well-Being

שם המחברים: Caitlin M. Clark and Joseph G. Kosciw

מקור: Psychology in the Schools, 2021

המאמר עוסק במעורבות של בני נוער להט"בים בספורט בית ספרי וכיצד זה משפיע על הרווחה הפסיכולוגית שלהם. מטרת המחקר היא להבין באופן מקיף את הגורמים השונים המשפיעים על השתתפותם של תלמידי להט"ב בספורט, לחקור את ההשפעות של מעורבות בספורט על בריאותם הנפשית, ולזהות חסמים פוטנציאליים העומדים בפניהם בעיסוק בפעילויות ספורט בסביבת בית הספר. מחקרים קודמים הראו בעקביות שיעורים נמוכים של השתתפות בספורט בקרב תלמידים להט"בים בהשוואה לאחרים, בעיקר בשל דאגות לגבי ביטחון, אפליה וסביבות בית ספר לא ידידותיות. עם זאת, מחקר זה מספק תובנות חדשות, ומגלה כי למעלה מ-25% מהמשיבים להט"בים אכן השתתפו בספורט בית ספרי. זה מאתגר את ההנחה שבני נוער להט"בים מודרים באופן אוניברסלי מפעילויות ספורט, תוך שימת דגש על המשמעות של הבנת הניואנסים של חוויותיהם.

אחד הממצאים המשמעותיים במחקר הוא שתלמידים להט"בים העוסקים בפעילויות אחרות מחוץ ללימודים, נוטים יותר להשתתף בספורט. זה מצביע על כך שלהיות חלק מקבוצת ספורט בית ספרית מציע יתרונות נוספים מעבר לאלו שהושגו ממעורבות בפעילויות חוץ בית ספריות אחרות. זה מדגיש את הפוטנציאל של פעילות ספורט לספק תחושת שייכות ייחודית, אחווה והתפתחות אישית לבני נוער להט"בים. המאמר מדגיש את החשיבות של יצירת סביבות מכילות ותומכות, כולל בתוך פעילות הספורט, לבני נוער להט"בים. מחנכים ומאמנים בבתי ספר צריכים לשים לב במיוחד לתלמידי להט"בים שהם בשוליים, שאולי אינם קשורים לפעילויות בית ספריות כלשהן. על ידי שיתוף פעיל של תלמידים אלה בתוכניות ספורט וטיפול תרבותי מכילה, בתי ספר יכולים לעזור להפחית את תחושות הבידוד ולשפר את רווחתם הכללית של תלמידים אלו.

המחקר שופך אור על פערים אזוריים בהשתתפות בספורט של נוער להט"בי בארה"ב. הוא מגלה שתלמידים להט"בים במערב התיכון ובערים קטנות/אזורים כפריים נוטים יותר להיות מעורבים בספורט בית ספרי. עם זאת, תחומים אלה חסרים לעתים קרובות משאבי תמיכה ייעודיים לאוכלוסיית הלהט"ב, מה שעלול להפוך תלמידים לקורבנות ולחשוף אותם להתמודדויות מורכבות נוספות. לכן, חיוני לתת מענה לצרכים הייחודיים ולספק סביבות בטוחות ומאשררות לבני נוער להט"בים באזורים אלה.

המחקר גם בוחן את ההשפעה של "יציאה מהארון" על השתתפותם בספורט של תלמידים להט"בים. באופן מפתיע, נמצא שפתיחות לגבי הנטייה המינית או הזהות המגדרית שלהם עם צוות בית הספר וההורים קשורה בסבירות נמוכה יותר למעורבות בספורט. זה מצביע על כך שתלמידים להט"בים עשויים לחשוש מהדרה מפעילויות בית ספר, כולל ספורט, אם הם פתוחים וגלויים לגבי זהותם המינית/מגדרית. לכן ההשפעה של עמיתים (תלמידים אחרים) מהקבוצה עשויה להיות משמעותית ביותר. לכן החוקרים מדגישים את הצורך ביצירת תרבות מכילה בתוך קבוצות ספורט, תרבות המעודדת וחוגגת גיוון ומאפשרת לתלמידים להט"בים להרגיש בנוח ומקובלים.

בנוסף, המאמר מתמקד בחוויות של תלמידים טרנסג'נדרים בספורט בית ספרי. הוא מגלה שתלמידים טרנסג'נדרים נוטים פחות באופן משמעותי להשתתף בספורט בית ספרי בהשוואה לבני גילם הסיסג'נדרים. האופי המגדרי של קבוצות ספורט מגביל לעתים קרובות תלמידים טרנסג'נדרים מלשחק בקבוצות שמתיישרות עם זהותם המגדרית, מה שתורם לשיעורי ההשתתפות הנמוכים שלהם. המחקר מצא גם שנערים טרנסג'נדרים הפגינו רמות נמוכות יותר של הערכה עצמית ושייכות לבית הספר, מה שמדגיש את הצורך הדחוף בשיפור החוויות שלהם בבית הספר וביצירת מנגנוני תמיכה בנוער טרנסג'נדרים במסגרות ספורט.

ההשפעות העיקריות של השתתפות בספורט, סטטוס טרנסג'נדר וזהות בינארית מגדרית נמצאו מובהקות עבור כל שלושת המשתנים התלויים שנבחנו במחקר: השתתפות בספורט הייתה קשורה לרמות גבוהות יותר של הערכה עצמית, רמות נמוכות יותר של דיכאון ותחושת שייכות רבה יותר לבית הספר. עם זאת, סטטוס טרנסג'נדר היה קשור להערכה עצמית נמוכה יותר, רמות גבוהות יותר של דיכאון ותחושת שייכות נמוכה יותר לבית הספר. לתלמידים א-בינארים היו רמות נמוכות יותר של הערכה עצמית ושייכות לבית הספר, ורמות גבוהות יותר של דיכאון. בהשוואה לתלמידים המזהים עצמם מגדרית (כגברים או כנשים), תלמידים א-בינארים הראו הערכה עצמית מעט נמוכה יותר ורמות דיכאון גבוהות במעט, אך לא היו הבדלים משמעותיים בהשתייכות לבית הספר בין שתי הקבוצות הללו.

האינטראקציה (הסטטיסטית) בין סטטוס טרנסג'נדר לזהות בינארית מגדרית הייתה מובהקת עבור כל שלושת המשתנים התלויים, מה שמצביע על שינויים משמעותיים ברווחה בין שש הקבוצות שהתקבלו. גברים טרנסג'נדרים חוו את התוצאות השליליות ביותר, והפגינו הערכה עצמית נמוכה יותר, שייכות נמוכה יותר לבית הספר ורמות גבוהות יותר של דיכאון. נשים טרנסג'נדריות, משתתפים טרנסג'נדרים לא-בינאריים ומשתתפים לא-בינאריים לא טרנסג'נדרים לא היו שונים זה מזה באופן משמעותי. לגברים סיסג'נדרים היו התוצאות החיוביות ביותר, עם הערכה עצמית גבוהה יותר, שייכות רבה יותר לבית הספר ורמות נמוכות יותר של דיכאון, בעוד שלנשים סיסג'נדריות היו תוצאות חיוביות יותר בהשוואה לכל הקבוצות האחרות מלבד גברים סיסג'נדרים.

לסיכום, המחקר מדגיש את ההשפעה החיובית של השתתפות בספורט בית ספרי על רווחתם של בני נוער להט"בים. הוא מדגיש את החשיבות של יצירת סביבות ספורט בטוחות ומכילות העונות על האתגרים הייחודיים איתם מתמודדים תלמידים אלה, במיוחד טרנסג'נדרים. מחנכים, מנהלים ומאמנים מתבקשים למלא תפקידים יוזמים ותומכים בטיפול חוויות חיוביות לתלמידים להט"בים בספורט, חוויות שיכולות לתרום לרווחה הפסיכולוגית הכללית ולתחושת השייכות שלהם. על ידי התמודדות אקטיבית עם החסמים וקידום ההכללה, בתי ספר יכולים ליצור הזדמנויות עבור צעירים להט"בים לשגשג, הן אקדמית והן חברתית.